

NTFR 2018/606

Omzetbelasting

Obstacle run en btw-tarief: staatssecretaris trekt cassatieberoep in

Staatssecretaris - Financiën 14 februari 2018, 2018-0000022929

Wetsartikelen: Art. 9 lid 2, Wet OB 1968

Samenvatting

De organisator van een obstacle run geeft de deelnemers een wedstrijdshirt en een drankenmuntje. Hof Arnhem-Leeuwarden besloot op 21 november 2017, nr. 17/00405, NTFR 2017/3058 dat dit een hoofdprestatie met bijkomende elementen is en dat hierop als geheel het lage btw-tarief van toepassing is. De staatssecretaris van Financiën had cassatieberoep ingesteld, maar heeft nu besloten om dit in te trekken. Hij vindt alsnog dat het hof geen blijk geeft van een onjuiste rechtsopvatting uit te gaan en dat de beoordeling van het hof sterk verweven is met waarderingen van feitelijke aard. Gegeven de eenheid van de prestatie acht de staatssecretaris het oordeel van het hof in lijn met HvJ 18 januari 2018, zaak C-463/16 (Stadion Amsterdam), NTFR 2018/256, waardoor er van beroep in cassatie geen succes valt te verwachten.

De staatssecretaris voegt wel toe dat dit onverlet laat dat hij vindt dat alcoholhoudende dranken bij een maaltijd als

MOTORRIJTUIGEN EN BELASTINGEN

bedoeld in post B12, tabel I bij de Wet OB 1968 zijn uitgesloten van het verlaagde btw-tarief. Hij verwijst hiervoor naar post 12bis) van bijlage III bij de Btw-richtlijn 2005/112/EG en naar de uitspraken van Hof Den Bosch 20 juli 2017, nr. 16/03803 (NTFR 2017/2222) en van Hof Arnhem-Leeuwarden 30 januari 2018, nr. 16/01382, NTFR 2018/599.

COMMENTAAR

MOLENAAR¹

Hof Arnhem-Leeuwarden had geoordeeld dat het wedstrijd-shirt en het drankenmuntje geen aparte prestaties waren maar bij de obstacle run hoorden. Hierdoor was op het geheel het lage btw-tarief voor het 'gelegenheid geven tot sportbeoefening' van toepassing. In mijn commentaar bij die uitspraak schreef ik dat dit juist moest zijn, omdat het de deelnemers niet om het shirt en het drankje ging maar om de (zware) sportwedstrijd en dat het aardig is als je een aandenken en achteraf iets te drinken krijgt. Gelukkig heeft de staatssecretaris dat nu ook gezien, al heeft hij voor dat inzicht wel het Ajaxstadion (met -museum) nodig.

Er is de laatste tijd veel te doen over hoofdprestaties en bijkomende prestaties, zoals over parkeren bij natuurparken en dierentuinen (zie conclusie A-G Ettema van 31 januari 2018, nr. 16/05128), wifi en flessengas bij een camping (zie Rechtbank Gelderland 22 februari 2018, nr. AWB 17/703), het HvJ in de zaak Bastova (HvJ 10 november 2016, zaak C-432/15, NTFR 2016/2991) en de door de staatssecretaris genoemde zaken over Stadion Amsterdam en de restaurantmaaltijden met alcoholhoudende dranken. Hopelijk wordt het daarmee wel duidelijker waar het onderscheid precies ligt, want dat lijkt soms moeilijk te bepalen. De positie van de staatssecretaris is soms ook vreemd als je die vergelijkt met zijn goedkeuring dat garderobegelden in theaters en dergelijke en kluisjes in zwembaden onder het lage btw-tarief van de entreegelden vallen (zie onderdeel 9 bij post B14, tabel I bij de Wet OB 1968 in het besluit van 22 december 2017, nr. 2017/16288).

Brondocumenten

- [Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 21 november 2017, nr. 17/00405](#)
- [Toelichting op intrekking beroep in cassatie van 14 februari 2018, nr. 2018-0000022929](#)

1 Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan de vakgroep Fiscaal Recht Erasmus Universiteit Rotterdam.